

TE GAST

Willekeur beheerst denken over arbeid

FOTO ANP/LEX VAN LIESHOUT

Willekeur en ongelijkheid beheersen het denken en de praktijk van alle arbeid, betaald én onbetaald.

Is het echt zo dat mensen die veel geld 'verdienen' het allemaal echt verdienen, in de zin van dat het hen toekomt? Omdat ze het betaald krijgen? Terwijl wij met zijn allen achteloos ooit betaalde zorg verschoven naar zogenaamde 'vrijwillige mantelzorg'. En onbetaalde zorgarbeid niet (meer) willen betalen? En mensen die niet betaald krijgen voor wat ze doen, verdienen die echt niets?

Maatschappelijke verandering begint bij vragen stellen. Vragen stellen over zaken die ons met de paplepel ingegoten zijn. Een absolute waarde toekennen aan

Absoluut ontzag voor macht en rijkdom

'geld verdienen' is van deze orde. En op een of andere manier wordt alles in ons waardesysteem daar nog steeds door bepaald.

Is het niet vreemd dat we van een kind met een Downsyndroom vinden dat het ons - de samenleving - geld kost en een Raad van Bestuur van een zorginstelling niet? Is het niet vreemd dat we de digitale geldbel van de financiële markten van grote waarde vinden en vervolgens mantelzorg economisch niet meerekenen?

Onder druk van bezuinigen - ten gevolge van de mondiale financiële crisis nota bene - wordt veel ooit betaalde zorg en

diensten naar de niet betaalde mantelzorg geschoven. Verdienen mantelzorgers en vrijwilligers dit? Of is het gewoon de macht van de willekeur van de gevestigde financiële en economische orde?

Willekeur ontaardt in onrecht. En ongelijkheid leidt tot onzekerheid. Dat heeft de geschiedenis ons geleerd. We worden gelijk geboren. Laten we dan ook met een gelijke basis en zekerheid beginnen.

Het is daarom de hoogste tijd dat mensen economische bestaanszekerheid krijgen door middel van een onvoorwaardelijk basisinkomen. Omdat het kan! Omdat we er zijn, omdat we zorgen, omdat we ademen, omdat we vanzelfsprekend deelnemen aan de samenleving. Wat we ook doen, wie we ook zijn. Met respect voor de grondwet, het leven, en voor onze aarde.

Opdat we dan niet meer geknecht worden door een onrechtvaardig financieel systeem. Zodat alle werk weer vrijwillig wordt, en er een waarde aan wordt toegekend die redelijk en niet opgelegd is. Waarde die wordt bepaald door zingeving en respect. En niet door een absoluut ontzag voor consumptie, macht en rijkdom. Vanaf nu werken we allemaal voor de samenleving!

Het onvoorwaardelijk basisinkomen is gewoon een kwestie van eerlijkheid.

JAN ATZE NICOLAI

BRIGITTA SCHEEPSMA

Stichting voor de Zorgeconomie
Global Academy For Caring Economics